

ROMÂNIA
TRIBUNALUL CARAȘ- SEVERIN
REȘITA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 3786/115/2014

Cod operator 2896

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 27.02.2015

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE :

GREFIER :

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul **VI**, în contradictoriu cu pârâtul **IP**, având ca obiect *anulare act emis de autorități publice locale*.

La apelul nominal făcut în ședința publică, lipsesc părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se face referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință, după care,

Instanța constată faptul că reclamantul are reprezentant în cauză, la fila 8 dosar fiind depusă împuternicire avocațială motiv pentru care, în baza dispozițiilor art. 104 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești aprobat prin HCSM 387/2005 instanța dispune lăsarea cauzei la a doua strigare pentru a da posibilitatea părților să se prezinte.

La a doua strigare se prezintă reprezentanta reclamantului av. SLE, lipsă fiind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se face referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință, după care,

Instanța, potrivit art. 131 alin. 1 Cod procedură civilă, pune în discuția părților competența materială, teritorială și generală în soluționarea prezentei cauze.

Reprezentanta reclamantului av. SLE apreciază că Tribunalul Caraș-Severin este competent să soluționeze prezenta cauză.

Instanța, având în vedere dispozițiile art. 95 Cod procedură civilă raportat la art. 107 Cod procedură civilă, și art. 69 din Legea nr. 215/2001, constată că este competentă material, teritorial și general pentru soluționarea cauzei.

În temeiul disp. art. 255, raportat la art. 258, coroborat cu disp. art. 292 N.C.P.C., instanța încuviințează proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei, având în vedere că acestea sunt admisibile și de natură a contribui la soluționarea acesteia.

Instanța, conform dispozițiilor art. 238 Noul Cod Procedură Civilă, având în vedere obiectul dosarului, și probele cerute, apreciază durata maximă a procesului la termenul de 3 luni.

Instanța, având în vedere dispozițiile art. 519 Ncpc, apreciază că pentru soluționarea fondului prezentei cauze, cu privire la dovedirea disp. art. 15 lit. e din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, se impune sesizarea completului pentru dezlegarea unei probleme de drept, al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Pune în discuție suspendarea prezentei cauze și înaintarea dosarului ÎCCJ, pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Reprezentanta reclamantului av. SLE învederează instanței că sunt îndeplinite condițiile de sesizare, punctul de vedere al reclamantului fiind exprimat în cererea de chemare în judecată.

TRIBUNALUL

I. Apreciază că sesizarea este admisibilă, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. *de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor legale precizate anterior depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât:*

Cererea introductivă cu care reclamantul a investit instanța de contencios administrativ are ca obiect anularea Ordinului prefectului emis în temeiul art. 15 lit.e din Legea 393/2004, privind statutul aleșilor locali prin care se constată încetarea de drept, înainte de termen, a mandatului de primar, ca urmare a unei condamnării definitive la pedeapsa închisorii de 2 ani și 6 luni, aplicare disp. art. 81-82 C.penal, suspendare.

De asemenea, Tribunalul constată că în cadrul cererii de chemare în judecată formulate în cauză, reclamantul susține faptul că disp. art. 15 lit. e din legea 393/2004, rep. nu se aplică în cazul condamnării la pedeapsa închisorii, având ca formă de executare suspendarea condiționată a pedepsei.

Tribunalul mai reține că conform art. 15 alin. 2 lit. e) din Legea nr. 393/2004, privind Statutul aleșilor locali, "calitatea de primar încetează, de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în următoarele cazuri:

e) condamnarea, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate".

Or, față de dispozițiile art.519 din Noul Cod de procedură civilă, Tribunalul consideră că problema de drept analizată, vizând în esență , *condamnarea, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate*", având ca formă de executare suspendarea condiționată a pedepsei, are o legătură evidentă cu modul de soluționare a fondului cauzei, întrucât acțiune în contencios administrativ împotriva ordinului prefectului, vizează aplicabilitatea textului legal redat anterior în astfel de situații.

2. *problema de drept enunțată este nouă*, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre.

Astfel, din toate hotărârile, pronunțate în cauze similare și depuse la dosar ca jurisprudență de către reclamant., rezultă că instanța supremă nu s-a pronunțat în vreun fel cu privire la două aspectul, mai sus învederat, fiind hotărârile ale tribunalului și curții de apel, problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici a unei alte sesizării în condițiile art. 519 C:p.civ.

3. cu privire la competența instanței, în speță Tribunalul, de formulare a unei astfel de sesizări , conform dispozițiilor art. 69 alin. 5 din Legea 215/2001, rep. hotărârea primei instanțe, instanța de contencios administrativ, pronunțată împotriva ordinului prefectului contestat, este definitivă, nefiind supusă apelului sau recursului la instanța de control judiciar.

II. Expunerea succintă a procesului

Prin cererea de chemare-n judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Caraș-Severin, la data de, sub nr., reclamantul VI a solicitat instanței, ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună anularea Ordinului nr. 341/20.11.2014 emis de către prefectul județului Caraș-Severin, prin care s-a constatat încetarea de drept , înainte de expirarea duratei normale, a mandatului de primar ales al comunei Luncavița, al dl. VI, repunerea reclamantului în toate drepturile conferite de funcția de primar ales democratic, până la expirarea mandatului legal, cu plata retroactivă a tuturor drepturilor salariale neachitate, până la efectivă repunere în funcție; cu cheltuieli de judecată.

În fapt, reclamantul arată că, la data de 27.11.2014 i-a fost comunicată de către IP, Ordinul nr. 341/20.11.2014, înregistrat la Primăria Comunei Luncavița sub nr. 2652/27.11.2014, prin care s-a constatat încetat de drept a mandatului de primar al comunei Luncavița, a reclamantului. Se arată ca ordinul contestat a fost motivat de pronunțarea Sentinței penale nr. 125/11.04.2014 de către Judecătoria Caransebeș, în dosar nr. 1502/208/2012, rămasă definitivă la data de 02.10.2014, prin decizia Penală nr. 797/A/02.10.2014 a Curții de Apel Timișoara.

Reclamantul mai arată că, prin sentința penală sus menționată a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare, fiind suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate, și stabilit un termen de încercare de 4 ani și 6 luni. Se

mai arata ca instanța a făcut aplicabilitatea art. 71-64 lit. a teza a II-a lit. b C.pen., dispunând în baza disp. art. 71 al. 5 C.pen., suspendarea executării pedepsei accesorii pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei principale.

Reclamantul arată că ordinul contestat este nelegal, fiind emis cu încălcarea legii, având în vedere că pedeapsa aplicată reclamantului nu este una privativă de libertate.

În drept au fost invocate disp. art. 69 alin. 4 din legea nr. 215/2001 modif., Lg. 554/2004 modif. în baza disp. art. 223 al. 3, art. 411 al. 1 pct. 2 și art. 411 al. 2 Cpc, reclamantul solicită judecarea cauzei în lipsă.

Acțiunea a fost legal timbrată (f. 7 dosar).

Pârâtul a formulat întâmpinare în cauză (f. 50 dosar), solicitând respingerea acțiunii.

În motivarea întâmpinării, pârâtul invocă disp. art. 15 al. (2) lit. e din Legea 393/2004 cu modificările și completările ulterioare, conform căreia *„calitatea de primar, și respectiv, de președinte al consiliului județean, încetează de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în cazul ... condamnării, prin hotărâre judecatorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate”*.

Se mai arată că, ordinul prefectului, nr. 341/20.11.2014 a avut la bază Sentința penală nr. 125/11.04.2014 de către Judecătoria Caransebeș, în dosar nr. 1502/208/2012, rămasă definitivă la data de 02.10.2014, prin decizia Penală nr. 797/A/02.10.2014 a Curții de Apel Timișoara, prin care reclamantul a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, pentru infracțiunea de abuz în serviciu.

Se mai arată că, suspendarea executării pedepsei are caracterul juridic de individualizare a executării pedepsei și funcționează ca o măsură judiciară de a cărei respectare depinde de stingerea executării și a consecințelor condamnării. Se mai arată că, măsura de individualizare a executării pedepsei poate privi atât o pedeapsă cu închisoarea, care este o pedeapsă privativă de libertate, cât și o pedeapsă cu amendă, și care nu este privativă de libertate.

Se mai arată că este eronată interpretarea pe care reclamantul o dă disp. art. 15 al. 2 lit. e din Legea. 393/2004, potrivit căreia încetarea de drept a mandatului ar interveni doar în situația în care pedeapsa închisorii s-ar executa cu detenție, nu și în situația executării pedepsei închisorii, rațiunea legii fiind, în opinia reclamantului, aceea de a survenirii impedimentului obiectiv a exercitării funcției datorită executării unei pedepse privative de libertate.

Pârâtul mai arată că nu prezintă relevanță faptul că, potrivit disp. art. 81 C.p. și potrivit hotărârii pronunțate se suspendă condiționat executarea pedepsei închisorii, deoarece art. 15 al. 2 lit. e din lg. 393/2004 vizează alt caz de încetare al mandatului primarului, legiuitorul neavând în vedere imposibilitatea exercitării mandatului, ci aceea a condamnării definitive la o pedeapsă privativă de libertate, condiție ce este îndeplinită în cauză.

În cauză au fost invocate disp. art. 205 cpc, Lg. 393/2004 cu modificările și completările ulterioare, etc.

Conform disp. art. 411 din Lg. 134/2010 privind Cpc, pârâtul solicită judecarea cauzei în lipsă.

Reclamantul formulează răspuns la întâmpinare (f. 93 dosar), solicitând admiterea acțiunii așa cum a fost formulată.

Menționează că pârâtul dă o interpretare proprie și eronată a unui text de lege clar și precis redactat, care, tocmai pentru această rațiune a legiuitorului de a asigura textului de lege conținutul a cărui întindere corespunde celui rezultat din simpla lui citire, se impune a fi interpretat literal. Mai arată că, formularea textului normei juridice a art. 15 (2) lit. e din Lg. 393/2004 și cazurile concrete ce se încadrează în ipoteză, se află în deplină concordanță, norma juridică fiind clară, organul de aplicare neavând decât sarcina să o aplice, întrucât textul corespunde conținutului normei și voinței legiuitorului.

Se mai arată că, în C.pen., noțiunea de pedeapsă privativă de libertate este reglementată în mod distinct, și nu se confundă sub nici o formă cu regimul juridic al suspendării condiționate a pedepsei cu închisoarea, iar ambele sunt doar două forme de existență ale pedepsei închisorii, ca pedeapsă principală. Se menționează că persoanele condamnate la o pedeapsă privativă de libertate execută pedeapsa cu închisoarea în anumite secții anume destinate în cadrul penitenciarelor, în funcție de regimul de executare stabilit potrivit legii.

În drept au fost invocate disp. art. 201 al. 2 cpc.

În baza disp. art. 223 al. 3, art. 411 al. 1 pct. 2 și art. 411 al. 2 Cpc, reclamantul solicită judecarea cauzei în lipsă.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Reclamantul menționează intenția legiuitorului de a asigura textului de lege conținutul a cărui întindere corespunde celui rezultat din simpla lui citire, se impune a fi interpretat literal. Mai arată că, formularea textului normei juridice a art. 15 (2) lit. e din Lg. 393/2004 și cazurile concrete ce se încadrează în ipoteză, se află în deplină concordanță, norma juridică fiind clară, organul de aplicare neavând decât sarcina să o aplice, întrucât textul corespunde conținutului normei și voinței legiuitorului.

Mai arată că, în C.pen., noțiunea de pedeapsă privativă de libertate este reglementată în mod distinct, și nu se confundă sub nici o formă cu regimul juridic al suspendării condiționate a pedepsei cu închisoarea, iar ambele sunt doar două forme de existență ale pedepsei închisorii, ca pedeapsă principală. Se menționează că persoanele condamnate la o pedeapsă privativă de libertate execută pedeapsa cu închisoarea în anumite secții anume destinate în cadrul penitenciarelor, în funcție de regimul de executare stabilit potrivit legii.

2. Pârâtul arată că disp. art. 15 al. (2) lit. e din Legea 393/2004 cu modificările și completările ulterioare, conform căreia „*calitatea de primar, și respectiv, de președinte al consiliului județean, încetează de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în cazul ... condamnării, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate*” se aplică și în cazul suspendării condiționate a pedepsei cu închisoare aplicată.

Mai arată că, suspendarea executării pedepsei are caracterul juridic de individualizare a executării pedepsei și funcționează ca o măsură judiciară de a cărei respectare depinde de stingerea executării și a consecințelor condamnării. Se mai arată că, măsura de individualizare a executării pedepsei poate privi atât o pedeapsă cu închisoarea, care este o pedeapsă privativă de libertate, cât și o pedeapsă cu amendă, și care nu este privativă de libertate.

Se mai arată că este eronată interpretarea pe care reclamantul o dă disp. art. 15 al. 2 lit. e din Legea 393/2004, potrivit căreia încetarea de drept a mandatului ar interveni doar în situația în care pedeapsa închisorii s-ar executa cu detenție, nu și în situația executării pedepsei închisorii, rațiunea legii fiind, în opinia reclamantului, aceea de a survenirii impedimentului obiectiv a exercitării funcției datorită executării unei pedepse privative de libertate.

Pârâtul mai arată că nu prezintă relevanță faptul că, potrivit disp. art. 81 C.p. și potrivit hotărârii pronunțate se suspendă condiționat executarea pedepsei închisorii, deoarece art. 15 al. 2 lit. e din lg. 393/2004 vizează alt caz de încetare al mandatului primarului, legiuitorul neavând în vedere imposibilitatea exercitării mandatului, ci aceea a condamnării definitive la o pedeapsă privativă de libertate, condiție ce este îndeplinită în cauză.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată.

Normele de drept intern ce urmează a fi supuse dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt cele ale art. 15 lit. e din Legea 393/2004, privind satutul aleșilor locali, republicată, raportat la art. 69 din Lege 215/2001, rep, privind administrația publică locală.

Astfel, *calitatea de primar și, respectiv, de președinte al consiliului județean încetează la înainte de expirarea duratei normale a mandatului în următoarele cazuri:*

e) condamnarea, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate;

Totodată, conform art. 16 alin. 1 și 2 din Legea nr. 393/2004, privind Statutul aleșilor locali prevăd următoarele:

"(1) În toate cazurile de încetare înainte de termen a mandatului de primar, prefectul emite un ordin prin care constată încetarea mandatului primarului.

(2) *Ordinul va avea la bază un referat semnat de secretarul comunei sau al orașului, precum și actele din care rezultă motivul legal de încetare a mandatului".*

Conform art. 69 din legea 215/2001, rep. privind administrația publică locală:

(1) Mandatul primarului este de 4 ani și se exercită până la depunerea jurământului de către primarul nou-ales. Mandatul primarului poate fi prelungit, prin lege organică, în caz de război, calamitate naturală, dezastru sau sinistru deosebit de grav.

(2) Mandatul primarului încetează de drept în condițiile **legii statutului aleșilor locali**, precum și în următoarele situații:

a) dacă acesta se află în imposibilitatea exercitării funcției datorită unei boli grave, certificate, care nu permite desfășurarea activității în bune condiții timp de 6 luni pe parcursul unui an calendaristic;

b) dacă acesta nu își exercită, în mod nejustificat, mandatul timp de 45 de zile consecutiv.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (2), prefectul, prin ordin, ia act de încetarea mandatului primarului.

(4) Ordinul prefectului poate fi atacat de primar la instanța de contencios administrativ în termen de 10 zile de la comunicare.

(5) Instanța de contencios administrativ este obligată să se pronunțe în termen de 30 de zile. În acest caz, procedura prealabilă nu se mai efectuează, iar hotărârea primei instanțe este definitivă și irevocabilă.

Tribunulul reține ca nefiind contestată condamnarea reclamantului la o pedeapsă de de 2 ani și 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, printr-o hotărâre penală rămasă definitivă.

Reclamantul contestă însă aplicabilitatea dispozițiilor referitoare la încetarea înainte de termen, de drept a mandatului de primar în cazul condamnărilor la pedepse privative de libertate date cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Cu privire la condițiile de aplicare a art. 15 alin. 2 lit. e) din Legea nr. 393/2004, tribunaliul consideră că textul art. 15 alin. 2 lit. e) din Legea nr. 393/2004, privind Statutul aleșilor locali, impune consecința încetării de drept a mandatului de primar în cazul condamnării prin "hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate".

Așadar, textul legal citat nu face distincție între pedepsele privative de libertate în privința cărora s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei și pedepsele a căror executare nu a fost suspendată.

Din acest punct de vedere, o atare distincție nu are temei legal în raport cu art. 15 alin. 2 lit. e) din Legea nr. 393/2004, reținând că reclamantul a fost condamnat la o pedeapsă de 2 ani și 6 luni în închisoare, printr-o hotărâre penală rămasă definitivă.

Așadar, apreciază că dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei de 2 ani și 6 luni în închisoare nu afectează aplicabilitatea în cazul supus judecății a dispozițiilor art. 15 alin. 2 lit. e) din Legea 393/2004.

În prezenta cauză se discută legalitatea încetării de drept a mandatului reclamantului, de primar ales al unei localități, ca urmare a intervenirii unei hotărâri de condamnare la închisoare.

Conform Ordinului Prefectului Județului.341/20.11.2014., încetarea de drept a fost motivată pe dispozițiile art. 15 alin. 2 lit. e) din Legea nr. 393 din 28 septembrie 2004, privind Statutul aleșilor locali, constatându-se, totodată, că prin Sentinței penale nr. 125/11.04.2014 de către Judecătoria Caransebeș, în dosar nr. 1502/208/2012, rămasă definitivă la data de 02.10.2014, prin decizia Penală nr. 797/A/02.10.2014 a Curții de Apel Timișoara reclamantul a fost condamnat la 2 ani și 6 luni în închisoare.

Conform art. 15 alin. 2 lit. e) din Legea nr. 393/2004, privind Statutul aleșilor locali, "calitatea de primar încetează, de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în următoarele cazuri: e) *condamnarea, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate*".

Totodată, conform art. 16 alin. 1 și 2 din Legea nr. 393/2004, privind Statutul aleșilor locali prevăd următoarele:

"(1) În toate cazurile de încetare înainte de termen a mandatului de primar, prefectul emite un ordin prin care constată încetarea mandatului primarului.

(2) Ordinul va avea la bază un referat semnat de secretarul comunei sau al orașului, precum și actele din care rezultă motivul legal de încetare a mandatului".

Trebuie precizat că practica judiciară a instanțelor este neunitară astfel, într-o primă opinie, s-a stabilit în sensul că, prin ordin al prefectului, se poate constata încetarea de drept a mandatului consilierului, primarului și atunci când s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei, întrucât dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 nu fac nici o distincție sub aspectul modalității de executare. O altă opinie, în aceeași ipoteză, s-a considerat că nu se poate constata încetarea mandatului (de primar), deoarece nu a intervenit un impediment obiectiv în exercitarea funcției.

Astfel, prin sentința civilă nr. 4332/27.06.2012, Curtea de Apel București a reținut că „pedeapsa cu suspendarea executării nu este o sancțiune privativă de libertate”. Curtea de Apel Timișoara, deciziei nr. 493/17.04.2008 reține că „art. 9 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 393/2004, potrivit căruia calitatea de consilier local încetează în situația în care este condamnat definitiv la o pedeapsă privativă de libertate, face vorbire de o condamnare la o pedeapsă privativă de libertate, fără a distinge în funcție de modalitatea executării pedepsei, care nu modifică natura sancțiunii.”

Tribunalul apreciază că se impune pronunțării ICCJ cu privire la aspectele cu care a fost sesizată, prin prisma numărului din ce în ce mai mare de persoane aflate în situații similare celei a reclamantului, care atacă ordinul prefectului de încetare înainte de termenul legal a mandatului de ales local, primar, președinte de consiliul județean, consilier local sau județean, condamnați la pedeapsa închisorii, având ca formă de executare, suspendarea condiționată a pedepsei, cu motivarea că disp. art. 15 lit. e din Legea 393/2004, rep. nu se aplică în aceste situații, dispozițiile legale nefiind explicite.

Problema de drept în discuție, ce a generat o practică neunitară, a determinat și promovarea unui proiect de act normativ, depus la Parlament, dar care încă nu s-a concretizat într-o lege

În temeiul dispozițiilor art.519 și art. 520 din noul Cod de procedură Civilă, Curtea urmează să constate admisibilă sesizarea ICCJ cu problema de drept expuse anterior, și să înainteze instanței supreme prezenta încheiere, împreună cu înscrisuri relevante din dosarul cauzei, precum și sa suspende judecata fondului cauzei până la pronunțarea de către ICCJ a hotărârii prealabile, în vederea căreia a fost sesizată.

PENTRU ACESTE MOTIVE DISPUNE:

Constată admisibilă sesizarea înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele probleme de drept:

Aplicabilitatea dispozițiilor 15 alin.1 lit. e - ce vizează, încetarea mandatului de primar, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în cazul de condamnarea, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu aplicare art. 81-82 C.pene, respectiv cu executarea în alte condiții decât cele prevăzute de art. 57 alin. (1) din Codul penal l.

Dispune înaintarea prezentei încheieri înaltei Curți de Casație și Justiție, la care se atașează următoarele înscrisuri, conforme cu originalul:

- cererea de chemare în judecată;
- întâmpinarea și răspuns la întâmpinare

Dispune suspendarea judecării cauzei, privind pe reclamantul *VI* având CNP-ul , cu domiciliul în jud. Caraș-Severin, în contradictoriu cu pârâtul *IP*, cu sediul în jud. Caraș-Severin, cont bancar , deschis la Trezoreria Reșița, conform prevederilor art. 520 alin. 2 din noul Cod de procedură civilă, până la pronunțarea de către ICCJ a hotărârii prealabile, în vederea căreia a fost sesizată.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi, 27.02.2015.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

DOSAR NR. 3786/115/2014

Tehnored.02.03.2015

Expl. 2